

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/90/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201933
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013201933.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie Vlč, IČO: 31 303 862, so sídlom Tulčík č. 310, Prešov, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúra č. 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5734/2013-1.10 (17/2013-rozkl.) zo dňa 19. júna 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/255/2013-70 zo dňa 07. augusta 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/255/2013-70 zo dňa 07. augusta 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5734/2013-1.10 (17/2013-rozkl.) zo dňa 19.06.2013 a nepriznal mu náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 1748/2013-2.2 zo dňa 25.03.2013, ktorým bola povolená výnimka zo zákazov ustanovených v § 34 ods. 1 písm. a/, § 35 ods. 1 písm. b/, d/, § 35 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“), t.j. povolil ničiť pri výstavbe lesných ciest tam sa nachádzajúce chránené rastliny a o vydaní súhlasu podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ a § 6 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z. na výstavbu lesnej cesty Opálené, ktorá vedie cez JPRL č. 227, 229a, 230, 232c, 232a, 233, 234, 235, 236a, 236b, (KN-C 11042, 11110, 11112, 11135) na LHC Liptovská Teplica v Národnom parku Nízke Tatry a na výstavbu lesnej cesty Ždiar, ktorá vedie

cez JPRL č. 345, 346b, 347a, 348b, 348a, 349, 350, 351a, 351b, 352, 353, 354, 355a, 355b, 356, 357, 360a, 361 (KN-C 11034, 11038, 11039, 11053, 11055, 11056, 11057, 11058, 11091) na LHC Liptovská Teplička v Národnom parku Nízke Tatry, s uvedením podmienok rozhodnutia podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. pre žiadateľa Lesy Slovenskej republiky, š.p. odštepný závod Liptovský Hrádok. Prvostupňový správny orgán zároveň stanovil platnosť predmetného rozhodnutia do 31.12.2015.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu je jeho obsahovou náležitosťou, ktorá plní viacero funkcií. Jednak má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a jednak o zákonnosti jeho rozhodnutia. Hodnotenie dôkazov je v rámci preskúmaného konania ovládané zásadou voľného hodnotenia dôkazov ako procesu, pri ktorom na základe logických úsudkov a zvážení všetkých dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia, a preto skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej úvahy, treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia, ako sa vyhodnotili vykonané dôkazy, ako aj hodnotenie týchto dôkazov. K tejto svojej povinnosti je správny orgán limitovaný len všeobecnými vymedzeniami zákonných podmienok, ktoré predstavujú hranicu voľnej úvahy. Pokiaľ žalovaný odôvodnil svoje rozhodnutie s poukazom na prvostupňové rozhodnutie, s ktorým sa stotožnil, nie je dôvod považovať takéto rozhodnutie za nepreskúmateľné, pokiaľ takýmto nedostatkom netrpí aj prvostupňové rozhodnutie. Súd prvého stupňa konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie podrobne a zrozumiteľne vysvetľuje, aké podklady boli pred vydaním rozhodnutia zadovážené, aké boli vyjadrenia účastníkov konania a ako sa s nimi správny orgán vysporiadal, ako hodnotil skutkový stav a aké ustanovenia právnych predpisov na vec aplikoval.

II.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil na náhradu trovy konania. Uviedol, že skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej úvahy, treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia, ako sa vyhodnotili vykonané dôkazy, ako aj hodnotenie týchto dôkazov. Žalobca však na rozdiel od súdu prvého stupňa nepovažuje napadnuté administratívne rozhodnutia za dostatočne odôvodnené. Žalobca naďalej trvá na tom, že napadnuté administratívne rozhodnutia neobsahujú identifikáciu dôvodu, pre ktorý prvostupňový správny orgán povolil výnimku a udelil súhlas. Zároveň poukázal aj na stanovisko Krajského úradu životného prostredia v Žiline, ktoré tento vydal dňa 07.12.2011 pod sp.zn. 2011/00515-13/Dur, v ktorom sa tento orgán vyjadril k výstavbe lesných ciest Štrofekova 1, Vápenná, Baba a Kolesová tak, že ich výstavba môže mať na toto územie významný vplyv a je teda predmetom posudzovania vplyvu na životné prostredie. Vzhľadom k navrhovanej rozsiahlej sieti lesných ciest je potrebné posúdiť dopady daného projektu samostatne i ako celku na sústavu chránených území, keďže kumulatívne vplyvy týchto projektov sú z hľadiska ochrany prírody a krajiny významné pre dané územie. Celkový efekt komplexu lesných ciest však správne orgány oboch stupňov nijakým spôsobom nevyhodnocovali.

Súd prvého stupňa taktiež neakceptoval námietku žalobcu, že postupom správnych orgánov mu bolo odňaté právo vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie, konkrétne k vyjadreniu Štátnej ochrany prírody SR (ďalej aj „ŠOP SR“) zo dňa 16.05.2013, s odôvodnením, že povinnosť dať účastníkom konania možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia doplnených postupom podľa § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), nevyplývala prvostupňovému správne mu orgánu, ktorý ďalej vo veci nerozhoduje. Žalobca namietal, že ani prvostupňový ani druhostupňový správny orgán mu nedali možnosť sa k takto doplneným podkladom rozhodnutia vyjadriť. Nie je úlohou žalobcu zabezpečovať organizáciu postupu v správnom konaní, ani sa podieľať na riešení delby činností medzi prvostupňovým a druhostupňovým správnym orgánom. Pri doplnení podkladov rozhodnutia po podaní odvolania je právom účastníka konania mať v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku možnosť

vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť ich doplnenie. Podstatnou časťou odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov je obsah stanovísk ŠOP SR v predmetnej veci.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť. Uviedol, že podkladom pre rozhodnutie boli predovšetkým stanovisko Štátnej ochrany prírody SR, Správy Národného parku Nízke Tatry č. NAPANT/461/2011 zo dňa 05.04.2011, odborné stanovisko Krajského úradu životného prostredia v Prešove (ďalej len „KÚŽP v Prešove“) č. 2012/1505-7928/KM zo dňa 30.10.2012 a stanovisko ŠOP SR č. ŠOP SR 104/2013 zo dňa 14.01.2013. Žalovaný vo svojom rozhodnutí odcitoval z každého podkladu rozhodnutia a vyhodnotil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, čím vyjadril svoju úvahu pri ich hodnotení. Prvostupňové a druhostupňové správne konanie tvoria jeden celok, z čoho vyplýva, že druhostupňový správny orgán, pokiaľ má za preukázané, že neexistujú rozpory v dôkazoch, môže sa stotožniť a poukázať na obsah prvostupňového správneho rozhodnutia. Žalovaný ďalej poukázal na stanoviská ŠOP SR, ako aj KÚŽP v Prešove, podľa ktorých výstavba lesných ciest nebude mať negatívny vplyv na priaznivý stav predmetu ochrany Chráneného vtáčieho územia Nízke Tatry a územia európskeho významu Kráľovohoľské Tatry. ŠOP SR vo svojom stanovisku uviedla, že počas výstavby a pri prevádzkovaní lesných ciest sa predpokladajú dočasné, resp. krátkodobé nepriaznivé vplyvy na predmet ochrany dotknutých území, avšak ovplyvnenie štruktúry ani funkcie dotknutých území sa však v dôsledku realizácie projektu nepredpokladajú.

Pokiaľ ide o povoľovanie výnimky zo zákazov ustanovených v rámci podmienok ochrany chránených druhov, zákon č. 543/2002 Z.z. jednoznačne špecifikuje dôvody, na základe ktorých možno výnimku povoliť v ustanoveniach § 40 ods. 2 a 3 zákona č. 543/2002 Z.z. Pri hodnotení možných následkov povolenia výnimky zo zakázaných činností, ustanovených zákonom na ochranu chránených druhov rastlín a živočíchov, ministerstvo prihliadalo na to, že povolením výnimky vo veci žiadosti žiadateľa sa len predchádza možnému protiprávnemu konaniu, pretože pri výstavbe lesných ciest nemožno porušenie podmienok ochrany chránených druhov úplne vylúčiť. Ministerstvom ustanovené podmienky vykonania činnosti v súlade s § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. jej možný vplyv na chránené druhy a biotopy minimalizujú. V odbornom stanovisku KÚŽP v Prešove je uvedené, že navrhovaná činnosť, výstavba lesných ciest Ždiar a Opálené na LC Liptovská Teplička, pri dodržaní stanovených podmienok pravdepodobne nemôže mať samostatne na dotknutých územiach významný vplyv na územia sústavy chránených území Natura 2000. Z dôvodu, že KÚŽP v Prešove posúdil možný vplyv zámeru žiadateľa na územia patriace do európskej sústavy chránených území Natura 2000 len s hodnotením jeho samostatného vplyvu, t.j. bez hodnotenia vplyvu zámeru v kombinácii s inými plánmi alebo projektmi, ministerstvo požiadalo o zhodnotenie kumulatívneho vplyvu navrhovanej činnosti s už vykonanými, ako aj plánovanými aktivitami na dotknutých územiach. Z nového stanoviska ŠOP SR vyplýva, že navrhovaná činnosť - výstavba lesných ciest pri dodržaní stanovených podmienok nemôže mať samostatne, ani v kombinácii s inými projektmi v dotknutých územiach významný vplyv na územia sústavy Natura 2000.

K námietke žalobcu, týkajúcej sa možnosti vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia žalovaný uviedol, že zmyslom ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku je umožniť účastníkom konania, aby vo fáze pred vydaním rozhodnutia, po ukončení zisťovania podkladov pre rozhodnutie mohli uplatniť svoje výhrady, resp. urobiť procesné návrhy. Podkladmi pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. V zmysle § 32 ods. 1 Správneho poriadku za podklad pre rozhodnutie možno považovať také podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy a pod., ktoré obsahujú skutočnosti, ktoré môžu prispieť k zisteniu skutočného stavu veci. Ministerstvo listom zo dňa 16.01.2013 oboznámilo účastníkov konania s podkladmi pre rozhodnutie, ktoré zahŕňali žiadosť žiadateľa, ako aj jeho ďalšie s vecou súvisiace podania, stanovisko ŠOP SR, Správy NP Nízke Tatry č. NAPANT/461/2011 zo dňa 05.04.2011, odborné stanovisko KÚŽP v Prešove č. 2012/1505-7928/KM

zo dňa 30.10.2012 a stanovisko ŠOP SR č. ŠOP SR 104/2013 zo dňa 14.01.2013 a dalo účastníkom konania možnosť vyjadriť sa k zaslaným podkladom v určenej lehote. Žalobca, ako účastník konania využil svoje právo a k zaslaným podkladom rozhodnutia sa vyjadril listom zo dňa 28.01.2013. Po vydaní prvostupňového rozhodnutia, žalobca podal proti nemu rozklad, ktorý bol zaslaný ostatným účastníkom správneho konania na vyjadrenie. ŠOP SR zaslala k podanému rozkladu stanovisko č. ŠOP SR 1627/2013 zo dňa 03.05.2013, v ktorom vo vzťahu k námietkam žalobcu ozrejmila postup svojej organizačnej zložky - Správy NP Nízke Tatry pri vydávaní odborných stanovísk, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Predmetné stanovisko ŠOP SR k rozkladu žalobcu neobsahovalo skutočnosti, z ktorých by druhostupňový správny orgán vychádzal a ktoré by boli podkladom pre vydanie rozhodnutia o rozklade. Zo žiadnej časti rozhodnutia o rozklade nevyplýva, že by stanovisko ŠOP SR zo dňa 16.05.2013 tvorilo podklad pre rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu, resp. že jeho obsahom boli skutočnosti, z ktorých by druhostupňový správny orgán vychádzal pri svojom rozhodovaní. ŠOP SR vo svojom stanovisku č. ŠOP SR SR/1627/2013 zo dňa 03.05.2013 trvala na svojich predchádzajúcich stanoviskách. S obsahom stanovísk organizácie ochrany prírody a krajiny - ŠOP SR a jej organizačnej zložky Správy NP Nízke Tatry, z ktorých ministerstvo vychádzalo v prvostupňovom rozhodnutí, boli účastníci konania vrátane žalobcu náležitým spôsobom oboznámení. Stanovisko ŠOP SR/1627/2013 zo dňa 03.05.2013 nemohlo byť podkladom pre rozhodnutie ministerstvo, keďže bolo vydané k rozkladu proti rozhodnutiu ministerstva ako prvostupňového orgánu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že na základe žiadosti žiadateľa - štátneho podniku Lesy SR zo dňa 13.07.2011 Ministerstvo životného prostredia SR, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 1748/2013-2.2 zo dňa 25.03.2013 povolil výnimku zo zákazov ustanovených v § 34 ods. 1 písm. a/, § 35 ods. 1 písm. b/, d/, § 35 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“), t.j. povolil ničiť pri výstavbe lesných ciest tam sa nachádzajúce chránené rastliny a o vydaní súhlasu podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ a § 6 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z. na výstavbu lesnej cesty Opálené, ktorá vedie cez JPRL č. 227, 229a, 230, 232c, 232a, 233, 234, 235, 236a, 236b, (KN-C 11042, 11110, 11112, 11135) na LHC Liptovská Teplička v Národnom parku Nízke Tatry a na výstavbu lesnej cesty Ždiar, ktorá vedie cez JPRL č. 345, 346b, 347a, 348b, 348a, 349, 350, 351a, 351b, 352, 353, 354, 355a, 355b, 356, 357, 360a, 361 (KN-C 11034, 11038, 11039, 11053, 11055, 11056, 11057, 11058, 11091) na LHC Liptovská Teplička v Národnom parku Nízke Tatry, s uvedením podmienok rozhodnutia podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. V predmetnej žiadosti išlo o budovanie lesných ciest Kyčora, Opálené, Orlová a Ždiar. Budovanie lesných ciest bolo odôvodnené potrebou zabezpečiť ochranu lesa pred požiarom - v rámci lesných oblastí a podoblastí podľa stupňa ohrozenia požiarom sú tieto lokality zaradené do kategórie A - Lesy s vysokým stupňom ohrozenia požiarom. Zároveň majú lesné cesty slúžiť na spracovanie podkôrnikovej kalamitnej hmoty a následnú revitalizáciu lesa. Listom zo dňa 11.10.2012 bola časť žiadosti týkajúcej sa výstavby lesných ciest Kyčora a Orlová vzatá späť, a teda konanie bolo v tejto časti zastavené.

Do správneho konania vstúpili ako účastníci žalobca, Slovenská ornitologická spoločnosť/BirdLife Slovensko a FSC Slovensko. V rámci správneho konania bolo zaslané odborné stanovisko Štátnej ochrany prírody SR, Správa Národného parku Nízke Tatry č. NAPANT/461/2011 doručené Krajskému úradu životného prostredia v Prešove dňa 05.05.2011, odborné stanovisko Krajského úradu životného

prostredia v Prešove č. 2012/1505-7928/KM zo dňa 30.10.2012 a stanovisko Štátnej ochrany prírody SR č. ŠOP SR 104/2013 zo dňa 14.01.2013. Taktiež boli v rámci správneho konania zaslané aj vyjadrenia účastníkov konania - Slovenská ornitologická spoločnosť/BirdLife Slovensko, FSC Slovensko a Lesoochranárske zoskupenie VLK. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že s predmetnými odbornými stanoviskami ŠOP SR, Krajského úradu životného prostredia v Prešove a žiadosťou o povolenie výnimky boli účastníci konania oboznámení (list Ministerstva životného prostredia SR č. 1748/2013-2.2 zo dňa 16.01.2013).

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. ochranou prírody a krajiny sa podľa tohto zákona rozumie starostlivosť štátu, právnických osôb a fyzických osôb o voľne rastúce rastliny, voľne žijúce živočíchy a ich spoločenstvá, prírodné biotopy, ekosystémy, nerasty, skameneliny, geologické a geomorfologické útvary, ako aj starostlivosť o vzhľad a využívanie krajiny. Ochrana prírody a krajiny sa realizuje najmä obmedzovaním a usmerňovaním zásahov do prírody a krajiny, podporou a spoluprácou s vlastníkmi a užívateľmi pozemkov, ako aj spoluprácou s orgánmi verejnej správy.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z. ak orgán ochrany prírody a krajiny vo vyjadrení podľa § 9 ods. 1 upozorní, že činnosťou, ku ktorej sa dáva vyjadrenie, môže dôjsť k poškodeniu alebo zničeniu biotopu európskeho významu alebo biotopu národného významu, je na uskutočnenie tejto činnosti potrebný súhlas orgánu ochrany prírody. Súhlas obsahuje aj

- a) identifikáciu biotopu európskeho významu a biotopu národného významu,
- b) popis jeho stavu,
- c) mapové vymedzenie hranice biotopu,
- d) vymedzenie pozemkov, ak svojím umiestnením a využitím súvisia s realizáciou súboru opatrení potrebných na zachovanie alebo obnovu priaznivého stavu biotopu,
- e) určenie relatívnej plochy biotopu európskeho významu k výmere toho istého biotopu v rámci príslušného biogeografického regiónu na území Slovenskej republiky.

Podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z. na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na výstavbu lesných ciest a zväznic.

Podľa § 14 ods. 2 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. na území, na ktorom platí tretí stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na vykonávanie činností uvedených v § 13 ods. 2 písm. a/ až e/, i/, j/, l/ a m/ a o/.

Podľa § 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. chránenú rastlinu je zakázané úmyselne trhať, zbierať, rezať, vykopávať alebo ničiť v jej prirodzenom areáli vo voľnej prírode.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 543/2002 Z.z. chráneného živočícha je zakázané úmyselne rušiť, najmä v období rozmnožovania, výchovy mláďat, zimného spánku alebo sťahovania a poškodzovať alebo ničiť miesta jeho rozmnožovania alebo odpočinku.

Podľa § 82 ods. 6 zákona č. 543/2002 Z.z. v znení účinnom v čase podania žiadosti žiadateľa združenie podľa odseku 3 môže písomne požiadať orgán ochrany prírody, aby ho písomne upovedomil o začatých správnych konaniach, v ktorých môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny chránené týmto zákonom. Žiadosť musí obsahovať najmä názov združenia, jeho sídlo, identifikačné číslo, meno a priezvisko osoby oprávnenej konať v mene združenia a určenie konania, o ktorého začatí chce byť združenie upovedomené; prílohou k žiadosti musia byť stanovy preukazujúce predmet činnosti podľa odseku 3.

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a

vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové administratívne rozhodnutie o povolení výnimky podľa § 34 ods. 1 písm. a/, § 35 ods. 1 písm. b/ a d/, § 35 ods. 2 písm. b/ a d/ zákona č. 543/2002 Z.z. a o udelení súhlasu podľa § 14 ods. 2 písm. a/, § 13 ods. 2 písm. c/, § 6 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z.

Žalobca v podanom odvolaní namieta nedostatočné odôvodnenie administratívnych rozhodnutí, vydaných v predmetnom správnom konaní. Senát odvolacieho súdu uvádza, že tak prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach uviedli, z akých podkladov pri rozhodovaní vychádzali, ktorými boli žiadosť žiadateľa zo dňa 13.07.2011, odborné stanovisko Štátnej ochrany prírody SR, Správa Národného parku Nízke Tatry č. NAPANT/461/2011 doručené Krajskému úradu životného prostredia v Prešove dňa 05.05.2011, odborné stanovisko Krajského úradu životného prostredia v Prešove č. 2012/1505-7928/KM zo dňa 30.10.2012 a stanovisko Štátnej ochrany prírody SR č. ŠOP SR 104/2013 zo dňa 14.01.2013. Taktiež vzali do úvahy aj vyjadrenia žalobcu a ďalších účastníkov konania, ktorými sú Slovenská ornitologická spoločnosť/BirdLife Slovensko a FSC Slovensko. Z prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu vyplýva, že z uvedených vyjadrení a stanovísk odcitoval v jeho odôvodnení, s ktorými sa aj dostatočným spôsobom vysporiadal. Úvahy a zhrnutie prvostupňového správneho orgánu sa následne nachádzajú na str. č. 7 rozhodnutia v odsekoch 6, 7, 8. Keďže Krajský úrad životného prostredia v Prešove v podanom odbornom stanovisku posúdil vplyv navrhovanej činnosti (výstavba lesných ciest) len samostatne, Ministerstvo životného prostredia SR požiadalo ŠOP SR o posúdenie kumulatívneho vplyvu predmetnej výstavby s inými projektmi, príp. s už zrealizovanými činnosťami. Z podaného stanoviska vyplynulo, že pri dodržaní stanovených podmienok nebudú mať predmetné činnosti významný vplyv na posudzované územie.

Jedným zo základných atribútov zákonnosti rozhodnutia je jeho preskúmateľnosť, pretože len ak je rozhodnutie náležité a v súlade s procesnými normami odôvodnené, možno preskúmať a posúdiť, či bolo vydané v súlade so zákonom. Aj v konaní podľa zákona č. 543/2002 Z.z. bolo povinnosťou správnych orgánov dôsledne postupovať podľa všeobecných predpisov o správnom konaní. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 47 ods. 1 až 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako

použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Účelom odôvodnenia je zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre výrok rozhodnutia. Preto správny orgán v odôvodnení rozhodnutia musí uviesť nielen hodnotenie dôkazov ktoré vykonal, ale reagovať aj na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, i keď ich pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy, lebo odôvodnenie má poskytnúť skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia. V odôvodnení je nevyhnutné opísať podstatu veci, realizovať rozbor dôkazov a ostatných podkladov pre rozhodnutie, správny orgán musí reagovať na pripomienky a návrhy účastníkov konania, na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a musí sa vysporiadať aj s prípadnými rozpormi jednotlivých dôkazov. Následne sa musia uviesť závery o tom, ktoré skutočnosti sa považujú za nepochybné zistené, musí sa posúdiť ich právny význam a vysloviť úsudok o predmete konania a zdôvodniť použitie právnej normy a konkrétneho ustanovenia súvisiaceho s predmetom konania. Žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa postupovali v zmysle uvedených zásad. Z obsahu prvostupňového rozhodnutia je zrejmý skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov na základe ktorých rozhodoval a ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu, uvedenými v podanom rozklade.

Žalobca v podanom odvolaní namietal, že nemal možnosť oboznámiť sa s vyjadrením ŠOP SR zo dňa 03.05.2013, doručeným Ministerstvu životného prostredia SR dňa 16.05.2013. Senát odvolacieho súdu uvádza, že predmetné vyjadrenie obsahuje len zhrnutie predchádzajúcich stanovísk a bolo podané v súvislosti s rozkladom žalobcu. Žalovaný správny orgán tak postupoval zo zásadou hospodárnosti konania, keď predmetné stanovisko ŠOP SR zo dňa 03.05.2013 žalobcovi nezaslal. Takéto stanovisko by bol žalovaný povinný zaslať aj ostatným účastníkom konania, ak by podstatným spôsobom menilo skutkový stav veci a obsahovalo nové skutočnosti, ktoré doposiaľ neboli v správnom konaní uvedené. Inak, takéto konanie žalovaného správneho orgánu samo osebe nespôsobuje nezákonnosť napadnutého administratívneho rozhodnutia.

Z administratívnych rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov vyplýva, že v konaní o povolení výnimky boli zhodnotené všetky relevantné skutočnosti, podané vyjadrenia a stanoviská, boli zachované všetky práva účastníkov konania. V konaní boli zohľadnené konkrétne špecifiká daného územia, ako aj možné vplyvy výstavby na biotopy a okolie.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S rozsudkom krajského súdu sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov stotožniac sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.